

Zpravodaj

2/2009

"Ad sum - zde jsem - připraven sloužit!"

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sáz.,
telefon: ++420 - 566 620 207, 566 585 010, fax: ++420 - 566 585 020, web: www.kolping.cz
e-mail: Kolping@kolping.cz, Evidenční číslo: MK ČR E 11096

1.	Návštěva papeže Benedikta XVI.	2 - 3
2.	Mají láska a pravda ještě šanci?	4 - 6
4.	Návštěva papeže	7
3.	Tábor Kolpingovy rodiny Lesná	8
4.	Jeníkov 2009 - Putování se sv. Pavlem	9
5.	10 let Sejřku	10 - 12
6.	Rozhodni se sám 2009	13
7.	Evropský kongres KD v Bratislavě	14 - 18
8.	Povídání s P. Pavlem Hovězem	19
9.	15 let Kolpingova domu v Praze 8	19
10.	Akce, na kterých byste neměli chybět	20

Návštěva papeže Benedikta XVI.

Nad letištěm znějí fanfáry, po celém městě se nese hlas zvonů, z hradu Špilberku i dělové salvy. Tak vítá Brno nejvyššího představitele římskokatolické církve Josepha Ratzingera Benedikta XVI. Petra našich dnů. Petr - skála - a na té skále postavím svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou.

Lidé čekají, že alespoň na okamžik spatří Svatého otce. Jen jsem si přála, abych mohla být ve společnosti tohoto člověka alespoň týden. Jak málo a jak moc stačí ke štěstí. Stojím u silnice, dole pod strání sedí žena na vozičku a vím, že papeže neuvidí, ale alespoň cítí jeho přítomnost. Papež projíždí okolo mne v papamobilu. Když jsem na něho pohlédla, dobrosrdečný úsměv mu nezmizel z tváře a mé oči zalily slzy. Ten den pájilo slunce. Byla jsem ráda, že mám sluneční brýle a nevidí mi v té chvíli mé zmáčené oči. Měl stáhnuté okénko u papamobilu a projížděl ve vzdálenosti tak 1m ode mne. Lidé okolo mne volali I LOVE YOU. Já jsem držela v ruce vlaječku jako ostatně i 120 000 dalších věřících a sladce a líbezně jsem se usmála. Byl to pocit neopakovatelného štěstí. Ani jsem vlastně nečekala, že bude projíždět okolo mne a budu mít na blízku své blízké a člověka, kterého mám doopravdy ráda.

Dalo by se říci, že je to starý pán, ale je to naše naděje, naděje nás křesťanů. Náš národ, který oslovil, naše nitro, naše dějiny, ke kterým se

obracel ve svém čtení. Jak neobyčejně k nám dokázal mluvit a promluvil k nám i naším českým jazykem, přestože většina mše byla v italštině, ale tlumočená do češtiny. Je to člověk na svůj věk plný energie, který dokáže prosazovat nové myšlenky, ale zároveň se vracet ke kořenům víry. Je výborným vůdcem a předně naším Otcem. Dokáže člověku dát novou naději. Tato návštěva jistě musí každého obohatit.

Když papež odjel směrem k pódiu, odebrali jsme se na své stanoviště, ještě předtím jsme však měli možnost pozdravit pana prezidenta Václava Klause s chotí.

Na daném stanovišti již byla připravená obří plazmová televize, na které bylo možné sledovat bohoslužbu. Také mě však zaujala kotva a kříž u pódia. Kotva/pevnost víry/, kříž /utrpení pána Ježíše/, symbolem štěstí je kotva, kříž a srdce, srdce laskavé a čisté...

A tři prostředky, abychom byli na věčnosti šťastní? Mše svatá, svatá zpověď a svaté přijímání.

Mše svatá - kázání Benedikta XVI.

Milí bratři a sestry, pojd'te ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím (Mt 11,28). Opora, posila a útěcha, tyto hodnoty naleznete u pána Ježíše.

Poté papež zdraví všechny přítomné.

Návštěva papeže Benedikta XVI.

Ve svém čtení se obrací k naději a rovněž svrchní roucho papeže /ornát/ je laděn do barvy naděje /zelená/. Lidstvo prahne po něčem, o co by se mohlo pevně opřít v budoucnosti. Má budoucnost. Jediná jistá a spolehlivá naděje je v Bohu. Společnost by měla být založena na dobru, spravedlnosti a bratrství, ale není to snadné. Protože lidská bytost je svobodným tvorem a jeho svoboda zůstává křehkou. Je potřeba naslouchat božím slovu, které jediné nám může dát pevnou naději. To jsou slova Benedikta XVI. Naději vidí papež předně v našich dětech a dětech našich dětí, v pevném rodinném svazku. Vzpomenul také na Jana Pavla II., hloubku a prostotu růžence, jeho setkání s mládeží u nás a slíbil, že se setká za dva roky s mládeží ve španělském Madridu. Jelikož je rok 2009 rokem kněží, promlouval otec Benedikt také k nim, ať zůstanou niterně sjednoceni a jako příklad uvedl Cyrila a Metoděje, patrony Moravy, sv. Zdislavu, sv. J. Sarkandra, sv. Klementa, M. Hofbauera, kněze a řeholníka a blahoslavenou Restitutu Kafkovou, řeholnici zavražděnou nacisty. Po mši svaté pozdravil ještě lid ze zahraničí v jejich rodném jazyce, a poté odletěl prezidentským letadlem do Prahy.

Gabriela Večeřová

Mají láska a pravda ještě šanci?

Reflexe návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v České republice v roce dvacátého výročí pádu komunismu v Evropě.

Dovolím si začít osobní vzpomínkou na náš hodinový osobní rozhovor v roce 2003, kdy současný Svatý otec byl ještě kardinálem a prefektem kongregace pro nauku víry. Žádný televizní přenos, žádná fotografie, žádná kniha nemůže nahradit stisk ruky, pohled z očí do očí, tichý a mírný hlas, zvědavé otázky a ochotu naslouchat. Nepatří k těm přemnohým mocným, kteří se domnívají, že jsou to oni, kdo jsou povoláni mluvit. Benedikt, ač zdánlivě plachý, se vždy dívá do očí. Jeho metodou je rozhovor mezi čtyřma očima. Chce poznat, co od koho může čekat. Je to muž pronikavého úsudku, exaktního myšlení a nadprůměrné inteligence.

Bilance čtyř let pontifikátu Benedikta XVI. je úctyhodná. Dvě encykliky, jedna myšlenkově bohatší než druhá, první díl knihy Ježíš Nazaretský, který již vyšel, a druhý díl, který vyjde záhy, bezpočet kázání, úvah, rozhovorů a katechezí, řada významných zahraničních cest... O tom všem budou psát historici. Mým záměrem je pokusit se odpovědět na otázky: Kdo je ten plachý, drobný muž na papežském stolci, kterému by lépe slušelo bádání v cele benediktinského kláštera, než lázně v davech? Co znamená pro Církev a co přináší křesťanům? Co nabízí tomuto světu?

Benedikt XVI. je racionálně založený intelektuál, jehož víra je především záležitostí rozumu. Benedikt je tím, kdo se táže a kdo ví, co jsou pochybnosti. Není tím, kdo pochybuje. Ale je tím, kdo si uvědomuje, že většina západních křesťanů pochybnosti má. To je něco, co zejména současnou hledající mladou generaci velmi pozitivně oslovuje.

V této souvislosti je možná pro mnohé překvapivé, že pro Benedikta je nesmírně důležitá liturgie. Kněz v jeho pojetí není showman, který na konci mše říká (jako bavič v televizi): "na shledanou a hezký večer", kněz je správcem Božích tajemství. Síla liturgie je v opakování stejných úkonů. Více mlčení a tiché modlitby. Počet ceremonií byl snížen. V Římě už se konají pouze kanonizace. Tento přístup má hluboký smysl: Ratzinger usiluje o Církev méně

centralizovanou v osobě papeže. Jde mu o víru a autenticitu neboli přesvědčivou pravdivost Církvě, nikoli o tvář, která je v jejím čele.

Benedikt se neopájí iluzemi o třetím světě. Chápe, že o osud Církvě se hraje v Evropě. To není přezírání problémů třetího světa, ale pochopení, že lékaře potřebuje nemocný, nikoli zdravý. Své stanovisko k návrhům zejména evropských katolíků Benedikt jasně formuloval již před lety ve svých knihách rozhovorů (Sůl země, v češtině Křesťanství na prahu nového tisíciletí, 1997, Bůh a svět, 2001). Tyto otázky (mimo jiné: kněžská služba žen, kněžský celibát, sexuální morálka aj.) jsou, jak výslovně uvádí, řešeny v nekatolických křesťanských církvích. Jinými slovy, má-li Církev zůstat církví apoštolskou a katolickou, musí respektovat Boží zákon a tradici, na nichž spočívá. Reformovat se musí především sami katolíci k dospělé a zralé víře, návratem k pramenům, k životu podle Evangelii, k přátelství s Kristem, nikoli svatá římská Církev změkčováním pravidel.

Tyto myšlenky Benedikt slavnostně vyhlásil jako ústavu svého pontifikátu v projevu dne 18. dubna 2005 ještě jako děkan kardinálského sboru. Škoda, že nemohu citovat celý text a musím se omezit jen na několik krátkých výňatků:

„Ve víře nemůžeme zůstat dětmi, v nedospělém stavu. A v čem toto být dětmi ve víře spočívá?

Mají láska a pravda ještě šanci?

Odpověď dává svatý Pavel: znamená to být „zmítání a unášení závanem kdejakého učení ...“ (Ef 4,14). Jak aktuální popis! Kolik závanů kdejakých učení jsme poznali během uplynulých desetiletí, kolik ideologických proudů, kolik způsobů myšlení... Maličká bárka smýšlení mnoha křesťanů byla nezřídka těmito vlnami zmítána – vrhána z jednoho extrému do druhého: od marxismu k liberalismu, dokonce až k libertinismu (= volnost názorů, mravů, absolutní nevázanost, pozn. P.J.); od kolektivismu k radikálnímu individualismu; od ateismu k vágnímu náboženskému mysticismu; od agnosticizmu k synkretismu (= "nezáleží, v co věříme, jen když se nám vede dobře", pozn. P.J.) a tak dále. Den co den se rodí nové sekty a naplňuje se, co říká svatý Pavel o klamání lidí, o lstivosti, která chce svést k bludu (srv. Ef 4,14). Mít jasnou víru, podle Kréda (Vyznání víry) Církve, se často označuje za fundamentalismus, zatímco relativismus, totiž nechat se vláčet „sem a tam závanem kdejakého učení“, se jeví jako jediný postoj odpovídající moderní době. Buduje se tak diktatura relativismu, která neuznává nic za definitivní a jejíž poslední mírou je vlastní já a vlastní chtění. My však máme jinou míru: Božího Syna, pravého člověka. On je mírou pravého lidství. „Dospělá“ víra není ta, která se nechá vláčet vlnami módy a posledních novinek; dospělá a zralá víra je vírou hluboce zakořeněnou v přátelství s Kristem. Toto přátelství nás otevírá všemu co je dobré a dává nám kritérium pro rozlišování mezi pravým a falešným, mezi klamem a pravdou. K této dospělé víře musíme dozrávat, k této víře musíme vést Kristovo stádce. A právě tato víra – jediné víra – buduje jednotu a uskutečňuje se v lásce. Svatý Pavel nám v této souvislosti říká krásná slova – na rozdíl od neustálých peripetií těch, kdo jsou jako děti zmítané vlnami: konat pravdu v lásce, jako základní směrnicí křesťanského života. Pravda a láska splývají v Kristu. Nakolik se přiblížíme Kristu, natolik splynou pravda a láska i v našem životě. Láska bez pravdy by byla slepá; pravda bez lásky jako „cimbál zvučící“ (1Kor 13,1).

Čtyři a půl roku pontifikátu Benedikta XVI. přinesly rozvážené politické postoje, ukázaly jeho silné sociální citění (odsoudil nejen marxismus, ale také bezohledný kapitalismus), energické prosazování spravedlnosti, míru a lidských práv

ve světě a především pevné postoje v otázkách utrácení nenarozených, eutanázie, homosexuality a genových manipulací. Ostrá, někdy až zuřivá kritika Benediktových výroků a skutků jen podtrhuje intenzitu konfliktu mezi postmoderním chápáním člověka jako míry všech věcí a katolickou naukou, která je založena na Božím zákonu, tedy na hodnotách, o nichž nelze vyjednávat.

Křesťanské učení, jež lze shrnout do stručného paradoxu: největší prohra je největší výhra, se málo hodí do současného konzumně orientovaného světa. Přesto - nebo spíše právě proto - Benedikt XVI. není tím, kdo se omlouvá dnešnímu, pohodlně agnostickému a hédonistickému světu za to, že je katolíkem. Reforma Církve znamená pro něho především návrat vlažných katolíků Západu zpět k pramenům, tedy proti proudu. Nikoli přizpůsobování pravidel požadavků doby. Víra vyžaduje ctnosti. Smyslem života každého křesťana (a katolíka zvláště) je podle prokazatelného Benediktova přesvědčení cesta k dokonalosti (v jeho jazyce cesta ke svatosti) a ta se neobejde bez obětí. Svatá církev římská, apoštolská a katolická není v Benediktově pojetí ničím srovnatelným s politickou stranou západního typu, která se podbízí svým voličům tak, že je ochotna o všem jednat a schopna na všem se dohodnout.

Naopak, Církev v Benediktově pojetí je jednou z posledních institucí ve světě, které vyznávají a musí hájit nedotknutelné hodnoty. Není pochyb o tom, že etické hodnoty axiomatické povahy, takové, o nichž se nevyjednává a vyjednávat nemůže (ve fyzice také nelze vyjednávat o gravitaci nebo o entropii), nejen, že existují, ale žádná fungující společnost se bez nich dlouhodobě nemůže obejít. V tomto smyslu se Benedikt XVI. jasně vyprofiloval v pravého muže na pravém místě, v pravý čas.

Obvykle se při nejvyšších státních návštěvách slavnostně podepisují vyjednané smlouvy. Nic takového se při návštěvě Svatého otce Benedikta XVI. v České republice nestalo. Svatý stolec nenaléhá. Neklade tuto otázku na stůl. Neklade si vůbec žádné podmínky. Svatý otec projevil svrchovanou křesťanskou lásku tím, že jel navštívit nemocného, jímž je celá naše společnost.

Mají láska a pravda ještě šanci?

Návštěva Svatého otce byla tudíž nejen projevem jeho znalosti českých poměrů, ale i velmi výmluvným vstřícným krokem a gestem dobré vůle. Dokládá svrchovanou a zcela jinou, nemateriální kvalitu diplomacie Svatého stolce. Politické výměnné obchody, to věru není styl papežské diplomacie.

Stali jsme se na několik dní středem pozornosti světa. To zavazuje. Benedikt XVI. k nám nepřišel, aby tiše a skromně někde na univerzitě poznamenal, že Bůh možná náhodou existuje. Jeho hlas byl pevný a slyšitelný. Jako jeho víra, která může být pro každého, kdo hledá či zápasí s pochybnostmi, velikou posilou. Co víc: je schopna zpochybnit skalní nevíru ateistů a agnostiků, kterých je v našem národě už většina.

Bylo to velké povzbuzení pro nás, věřící. Jsme - po mém soudu - příliš zakřiknutí a příliš málo slyšet. Působení věřících je pro každou společnost velikým dobrem. Je na čase, abychom si to uvědomili, zvedli hlavy a dokázali se za svou víru nestydět. Abychom sebevědoměji prosazovali svá práva.

Nevím, jestli se některý z těch tak četných našich politiků, kteří v uplynulých dvaceti letech soustavně a usilovně mařili restituce církevního majetku, a kteří se předbíhli v tom, aby na papežovu adresu řekli co nejlídnější slova jen proto, aby se stali majiteli fotky a politických bodů pro blížící se volby, zastydí za to, jak

nemravně se vůči Církvi a věřícím v posledních dvaceti letech chovali. Zastydět by se měli. V dlouhodobějším horizontu - dvacet let po zhroucení komunistického režimu - je legitimní se ptát, zda ušlechtilost a poctivost v současné politice ještě něco znamená. Je třeba se zamýšlet nad tím, zda jsme my, občané, natolik vyspělí, abychom dokázali rozpoznat, komu můžeme důvěřovat a nedali se trvale klamat. Chceme-li totiž přežít globální ohrožení všeho druhu, musíme být jako občané a voliči dospělí, svobodní, svérávní a zralí.

Kéž by plody návštěvy Svatého otce byly pro náš národ připomenutím, že láska a pravda jsou i přesto, že se jim v uplynulých dvaceti letech nedařilo tak, jak jsme o tom v listopadu 1989 snili, přece jen pravou a jedinou správnou cestou. Navzdory dočasným vítězstvím přetvářky, populismu, korupce a zla ve všech podobách.

Kéž by nám plody návštěvy Svatého otce trvale připomínaly, kdo jsme, odkud přicházíme a kam jdeme. Svatováclavské dědictví necht' je pro nás poučením, že vždy budeme mít jen tolik svobody, kolik si jí ve většinové společnosti posedlé zábavou a konzumem vydobudeme. Ne násilím, ale tím, čím okouzlovali první křesťané, nad kterými krutý antický svět vyjádřil svůj obdiv v užaslem: „Hle, jak se milují!“

Pavel Jajtner, 12. října 2009, D.G.

Fotografie použity z web. stránek České biskupské konference.

Návštěva papeže

Autorky článku predikávají Korunku k Pražskému Jezulátku

V sobotu 26. 9. 2009 jsme odjely do Prahy na návštěvu Sv. otce Benedikta XVI. Tato návštěva se konala u Pražského Jezulátka v kostele Panny Marie Vítězné. Zde se měl Sv. otec setkat s rodinami a s dětmi z Pražské diecéze, ale nakonec mezi vyvolenými byla i skupinka ze Žďáru.

Prvním velkým zážitkem byl už i samotný příchod do kostela, celá ulice byla přísně hlídána a my jsme musely podstoupit přísnou kontrolu a projít bezpečnostním rámem, odevzdaly jsme všechny naše „zbraně“ (např. mince, klíče, apod.).

V kostele bylo asi 400 lidí, což byly rodiny s dětmi a různí kameramani a reportéři. Tento kostel patří řádu bosých karmelitánů, kteří pomáhali organizovat slavnost. Pro děti, které chtěly být co nejbližší k papeži, zde byl připraven malý sektor pod oltářem (my jsme zde byly také).

Hned po jeho příletu na Ruzyňské letiště se přivítal s hlavními představiteli České republiky. Poté se vydal speciálním papamobilem před kostel Panny Marie Vítězné. I když jsme ho neviděly přijíždět, poznaly jsme jeho příjezd podle hlasitého jásotu přihlížejících. Pozdravil tam lid, který na něj už dlouhou dobu čekal. Před

vchodem do kostela Sv. otce pozdravil primátor a další představitelé města Prahy. Potom se svým doprovodem vstoupil do kostela pod přísným dohledem ochranky.

Nejprve zamířil k bočnímu oltáři, kde je vystaveno Pražské Jezulátko. Právě jemu přivezl jako dar zlatou korunku. Poté se Sv. otec před ním pomodlil modlitbu v latinském jazyce. Cestou k hlavnímu oltáři se zdravil s rodinami, dětem rozdával křížky a podával ruku (i nám, papež má velmi heboučké ruce a stálý úsměv na tváři).

Usedl a začal přednášet nejprve pozdrav v českém jazyce a poté promluvu již v latině, která byla po částech překládána. Až skončil, tak jsme se všichni pomodlili modlitbu Otče náš v češtině. Potom se rozloučil a odešel.

Celé to dohromady trvalo asi 20 minut. Čekání před i po návštěvě nám zpříjemňovala Ztracená kapela se svými písničkami. Byl to obrovský zážitek, na který nikdy nezapomeneme.

Jana Suchá a Markéta Dobrovolná, studentky sekundy Biskupského gymnázia ve Žďáře nad Sázavou

Tábor Kolpingovy rodiny Lesná v Újezdě u Černé Hory

Od 1. do 8. srpna se konal již druhý letní tábor pořádaný Kolpingovou rodinou Lesná. Hlavními vedoucími tábora byli dva členové Kolpingovy rodiny, Dominik Lepít a Ivana Vaníčková. Stejně jako loni, tak i letos jsme využili objekt bývalé fary v Újezdě u Černé Hory.

Tábor byl očekáván jak ze strany dětí, které byly tradičně zvědavé, co je letos čeká, tak i ze strany všech vedoucích, kteří mohli jen tipovat, jak asi děti přijmou letošní táborovou hru. Ta se odehrávala v 19. století, v době průmyslového rozkvětu, s čímž byl také spjat úkol, který děti dostaly. Během tábora měly vybudovat co největší a nejbohatší obchodní společnost. K tomu stačilo vydělávat speciální táborové libry, ať už ve hrách nebo nákupem a prodejem cenných papírů, nemovitostí nebo dopravních prostředků. Nad vším obchodováním bděla United Bank of Tábor, a každodenní dění zachycovala ve svém deníku, vycházejícím každé ráno, redakce Tábor Times.

Tábor se konal tradičně od soboty do soboty. První sobota se nesla v duchu vybalování, seznamování a rozdělování do tří skupinek, resp.

obchodních společností, jejichž názvy si děti vymyslely následovně – Mančestráci, L.M.O.S. a Mafiáni. Večer se také konala první vzorová burza, na které skupinky dostaly darem od banky správní budovu v hodnotě 10 000 liber a bezúročnou půjčku 5 000 liber. Poté už se tábor mohl naplno rozjet.

V průběhu následujících šesti dní děti prošly mnohými zkouškami své fyzické kondice i logického myšlení. V polovině tábora se dokonce konal výlet k zahradní železnici v Drásově, kde pan majitel velmi ochotně povykládal o svém koníčku a také všechny v mašinkách provezl. Celý tábor byl zakončený velkou páteční hostinou a společnou zábavou.

Na táboře nechyběla ani duchovní složka tábora ve formě ranních a večerních modliteb a biblických hodinek, které vedl trvalý jáhen z farnosti Brno - Lesná, Jiří Maxa.

Po společně stráveném týdnu snad všichni účastníci tábora odjžděli domů spokojeni. Děti plně zážitků a vedoucí s pocitem dobře vykonané práce.

Jeníkov 2009 - Putování se sv. Pavlem aneb vím komu jsem uvěřil

Letní tábory pro děti mají v naší havlíckobrodské farnosti už letitou tradici. Před pěti lety předala štafetu v jejich organizování Vlastička Klementová z Věžnice, na kterou starší děti stále vděčně vzpomínají, svým nástupcům z Havlíčkova Brodu. Jelikož patřím mezi ně, rád bych se s vámi podělil o malé ohlédnutí za letošním ročníkem.

Letošní tábor se konal na tradičním místě v Jeníkově u Hlinska na útulné a prostorné chalupě Jeník Otce Jiřího Štorcka, který ji tam devátým rokem buduje s pomocí Boží a několika nadšenců.

Naše tábory mají vždycky nějaké celotáborové nosné téma. To letošní bylo věnováno osobě sv. Pavla, abychom poznali alespoň kousek z jeho života a naučili se od něho, co znamená být poslem „dobré zvěsti“. Našimi průvodci v našem putování byli kromě 10 táborových vedoucích i hosté a to ne ledajací, jak už bývá na našich táborech zvykem.

Byl to především náš nový generální vikář Mons. Tomáš Holub, který za námi přijel v úterý, aby se s námi podělil o pár zamyšlení nad životem sv. Pavla, o zkušenosti ze své služby, a aby nám pomohl přijít na to, jak nejlépe pomáhat svým kněžím a otci biskupovi v jejich službě evangelium. Podněty k zamyšlení a vzít si k srdci:

1. Nebýt bačkora, která se vzdává, když přichází nesnáze.
2. Modlitba – za otce biskupa a za rodiče.
3. Aktivní zapojení do farního společenství.

Milým překvapením pro nás byla návštěva našeho Otce Hroznaty, díky které jsme měli možnost se vzájemně blíže poznat hned v samotném počátku jeho působení v naší farnosti.

Velice zajímavá byla i návštěva dalších hostů z redakce časopisů Tarsicius a IN, kteří přijeli popovídat o tom, jak se takový časopis tvoří, co za tím vším stojí a dokonce si mnozí z nás mohli vyzkoušet, jaké to je být hercem fotopříběhu,

kteřý by měl být otištěn v některém čísle příštího roku.

Třešínkou na dortu letošního tábora byla velkolepá dýza v pátek večer na zakončení tábora v podání DJ Kořena. Zábavu si kromě dětí užili i táboroví vedoucí, kteří prokázali, že to umí rozbalit lépe než kdekerý puberták, a že nejsou žádní suchaři.

Děkujeme všem dětem, které s námi letos byly. Radost máme nejen z těch, které s námi jezdí každý rok, a že z několika z nich snad pomalu dorůstá nástupnická generace vedoucích, ale radost máme zejména z nových malých táborníků. K naší radosti se rok od roku mění poměr zastoupení dětí z farnosti H. Brod a Polná. Zatímco ještě před 3 lety to bylo takřka rovným dílem, letos už kapacitu tábora zaplnily takřka zcela děti naší farnosti.

Zvláštní poděkování patří organizaci Kolpingovo dílo ČR, pod jehož hlavičkou tábory pořádáme. Zejména děkujeme jeho pobočce ve Věžnici pod vedením pana Josefa Mála, za pomoc nejen s vyřízením finanční dotace, která pomáhá držet cenu tábora na nízké úrovni, ale děkujeme zejména za celkové zázemí, bez kterého by byla organizace táborů velmi obtížná.

10 let Sejřku

Terapeutická komunita Sejřek oslavila 10 let své činnosti

V pátek 18.9. 2009 se uskutečnila důstojná oslava výročí 10 let založení TK Sejřek. Bohatým programem provázela vedoucí komunity Bc. Jan Sobotka, který je i nejdéle sloužícím terapeutem v komunitě. Za 10 let prošlo komunitou téměř 240 klientů. Ti, co dokončili léčbu stanoveným způsobem abstínují od drog v 80%. Oslavy se účastnili zástupci krajské a místních samospráv a také úřadu práce. Krajskou samosprávu reprezentoval radní kraje Vysočina pro sociální oblast Mgr. Petr Krčál. Největší ovace se dostalo starostovi obce Sejřek Františku Krušinovi, který měl velký podíl na tom, že se podařilo najít dobré sousedské soužití mezi komunitou a starousedlíky. Dalším velkým pomocníkem komunity je ředitel úřadu práce ve Žďáře nad Sázavou ThDr. Václav Pavlosek. Odbornou adiktologickou obec zastupoval MUDr. Petr Jeřábek, který je zároveň supervizorem programů pro klienty s duální diagnózou. Součástí oslav byla i dražba výrobků, která vynesla rovných 10 tis. Kč. Pro všechny byla zajímavá prohlídka zařízení a také výlet do

historie v podobě multimediální prezentace, která probíhala ve stodole. Na závěr pátečních oslav se uskutečnil koncert Dana Barty a skupiny Illustratosphere na místním hřišti. Interpreti vystoupili bez nároku na honorář a převzali patronaci nad Terapeutickou komunitou Sejřek.

Následující den se v rámci oslav uskutečnila „Absolventská komunita“, které se účastnila celá řada bývalých klientů. Byl odehrán fotbalový zápas mezi stávajícími klienty a bývalými absolventy. V sobotním programu zahrála brněnská hudební legenda Zelené koule. Během celých oslav panovala velmi přátelská nálada a jak řekl vedoucí komunity Honza Sobotka: „Oslavy měly velký terapeutický význam i pro klienty, kteří se do přípravy aktivně zapojili. Za svoje vysoké úsilí byli odměněni bohatým programem a velkou návštěvností.“ Všichni zainteresovaní se shodli, že se jednalo o nejvydařenější absolventskou komunitu za celou její historii.

10 let Sejřku

Zhodnocení

10 let provozu

Terapeutické komunity Sejřek

Deset let je dlouhá doba a tak i naše Terapeutická komunita Sejřek prošla jistým vývojem. Provoz komunity započal jako zkušební v srpnu 1999 se 3 pracovníky a 3 klienty při vytvořené kapacitě 15 míst. Do konce téhož roku zde pak bylo celkem 7 klientů a nepřetržitý provoz zajišťovalo 5 pracovníků. Provoz komunity se pak postupně rozbíhal asi půl roku, než byla klienty naplněna celá kapacita. V současnosti je díky dokončené rekonstrukci poslední části objektu k dispozici 18 lůžek. Tým pracovníků TK Sejřek nyní čítá 11 lidí (3 pracovní terapeuti v denních směnách, 3 psychologové, 2 sociální pracovníci, arteterapeut a 2 terapeuti).

Za deset let fungování TK Sejřek prošlo komunitou 235 klientů. 75 klientů dokončilo léčebný program řádně, tzn. že prošli všemi fázemi programu. Dlouhodobá statistika ukazuje, že přes 80% z těch, co program dokončili, řádně naplňuje dlouhodobé cíle programu – tedy pracují, mají uspokojivé vztahy s okolím, přestali se svým rizikovým a kriminálním chováním a samozřejmě abstinují. Ze statistik také vyplývá, že polovina z těch co program nedokončili řádně (další 1/3), se po relapsu bez potíží vrátili do nějaké léčby a nadále se jim též daří dobře. Tato čísla jsou srovnatelná s celosvětovým průměrem léčby v terapeutické komunitě, která je jako léčebná metoda jednou z nejúspěšnějších a zároveň nejnáročnějších metod léčby drogových závislostí i jiných potíží se závislostí spojených.

Průměrná doba pobytu klienta v léčbě je dnes 12 měsíců. Toto číslo se vyvíjelo s náročností přijímané klientely. Od původních cca 9 měsíců až k dnešním 12 měsícům. Úměrně s délkou léčby se zvyšuje i věkový průměr všech klientů – od původních cca 23 let až k dnešním 27 – 28 letům věku. Klienti TK Sejřek se dělí do dvou základních podskupin. Jednak lidé kolem 20ti let a pak lidé kolem 40ti let. I z těchto dat se dá vyčíst, že klienti TK Sejřek mají za sebou zhruba 5 až 15 let života s drogou.

V rámci léčby klientů se snažíme pracovat i s jejich rodinami. Probíhají rodičovské skupiny a rodičovské víkendy. Komunita splňuje všechny odborné předpoklady a má svého odborného garanta i supervizora programů.

Od začátku činnosti v roce 1999 došlo v terapeutické komunitě k těmto zásadním změnám:

- od roku 2002 započala v komunitě systematická péče o klienty s duálními diagnózami (tzn. klienti, kteří kromě závislosti mají ještě nějaké psychiatrické onemocnění)

- od 2006 do 2008 byl v komunitě realizován projekt D-KOMPLEX s podporou z fondů EU, státního rozpočtu a kraje Vysočina, který vytvářel nové podmínky pro rozvoj některých typů služeb (duální diagnózy, vzdělávání klientů, následná péče) a hlavně přispěl k vytvoření dílen, kde klienti mohou získávat na závěr léčby pracovní návyky, které přispívají k lepší integraci do společnosti a na trh práce

- v roce 2006 proběhla certifikace odborné způsobilosti ze strany Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky (RVKPP) a získali jsem na 3 roky certifikát

- v roce 2007 byla dokončena rekonstrukce zbývající části objektu (tzv. jižní křídlo), kde v podkroví vzniklo zázemí pro další pokoje klientů a rodičů. V přízemí pak prostory pro keramickou a zámečnicko-kovářskou dílnu, kde na základě pracovní smlouvy zaměstnáváme i klienty.

- v návaznosti na nový zákon o sociálních službách jsme registrovali na Krajském úřadě kraje Vysočina sociální službu – terapeutická komunita

- projekt prošel inspekcí sociálních služeb a inspekční tým konstatoval, že byly splněny standardy kvality sociálních služeb

- v roce 2009 jsme absolvovali další certifikaci ze strany RVKPP a opět úspěšně získali certifikát odborné způsobilosti do března 2012.

10 let Sejřku

Mezi další zajímavé informace o komunitě patří: stabilní účast klientů na různých olympiádách komunit (sportovní, kulturní), dva klienti byli ve výběru fotbalové reprezentace na hrách bezdomovců a sociálně vyloučených v Austrálii, podíl na různých dobročinných akcích (likvidace následků povodní), příprava různých divadelních vystoupení (mezi nejzajímavější patřilo nastudování Pašiji s hudbou Plastic people of the Universe), spolupráce s Fakultou sociálních studií Masarykovy univerzity Brno (předmět: práce v terapeutické komunitě pro budoucí psychology; teoretická příprava na fakultě kde přednáší vedoucí TK a stáže studentů v TK), členství v různých odborných skupinách a sekcích, podíl na tvorbě různých strategií sociálních a protidrogových služeb a komunitní plány.

Provoz komunity je financován vícezdrojově a je to každoroční boj o dotace, které se v posledních letech a v letošním roce krize obzvláště hůře zajišťují. Není jasná koncepce a strategie financování drogových služeb a to má negativní dopad i na terapeutické komunity. Přes každoroční růst nákladů dochází ze strany státních orgánů k ponížování poskytnutých prostředků na provoz. Pro rok 2009 je provozní rozpočet 6 mil. Kč a všechny dotace nám kryjí asi 73 % rozpočtu. Zbývající část dokládáme z vlastních zdrojů (platby klientů, dary, výnosy z prodeje výrobků dílen a také vlastní příspěvek zřizovatele). Doplnující informace získáte na <http://www.tksejrek.kolping.cz>

Bc. Jan Sobotka, vedoucí TK Sejřek
Bc. Ladislav Bárta,
projektový manažer Kolpingova díla ČR

Rozhodni se sám 2009

Děti se rozhodovaly samy...

Žďár nad Sázavou – Poslední prázdninový pátek ve Žďáře nad Sázavou byl věnován zábavě, soutěžím i získávání zajímavých zkušeností a dovedností na druhém ročníku akce „Rozhodni se sám 2009“. Prezentační akci pořádalo Spektrum - centrum primární prevence a drogových služeb, které zřizuje Kolpingovo dílo ČR.

„Za úkol jsme si dali pobavit děti, které se chystají na nový školní rok, a také informovat rodiče a přátele o naší práci“ uvedla lektorka centra prevence Aneta Dvořáková, DiS. Pro děti bylo připraveno hned několik zajímavých a nezvyklých aktivit, mezi které patřila horolezecká stěna, skluzavka, malování na obličej a tělo, házenkářské dovednosti, ekoprogram od společnosti EKOKOM – výstava Tonda Obal na cestách a E.ON Energy Truck.

Těmito aktivitami provázely děti lektorky programů primární prevence, další pracovníci

Kolpingova díla a pracovníci zmíněných společností.

Rodiče a prarodiče dětí měli možnost dozvědět se více informací o programech primární prevence, které již jejich děti na školách absolvovaly nebo budou v následujících letech absolvovat. Dále mohli navštívit stánek Všeobecné zdravotní pojišťovny a nechat si změřit krevní tlak a u pracovníků Terapeutické komunity Sejřek si nakoupit ručně vyráběnou keramiku.

Aktivity na žďárském náměstí byly současně doprovázeny programem Mezinárodního turnaje v házené chlapců a volejbale dívek, který se uskutečnil od 28. do 30.8. 2009 ve sportovním areálu v Novém Veselí.

Celá akce se díky krásnému počasí a snaze pořadatelů vydařila. Zájem a nadšení přítomných dětí pracovníky centra těšil a již nyní se lektorky centra primární prevence připravují na blížící se setkání v rámci programů primární prevence.

Kontakt na program Primární prevence:

Mgr. Petra Nováčková – koordinátorka Primární prevence Spektra, tel.: 566 585 027, 774 419 047

Spektrum – centrum primární prevence a drogových služeb je zařízení sdružující tři programy: Primární prevence, kontaktní centrum a terénní program

Evropský kongres v Bratislavě

Evropský kongres Kolpingova díla v Bratislavě:
„Svoboda zavazuje“

Bratislava, 3.10.2009

Ve znamení úvah o budoucnosti Evropy se o víkendu 2. - 4.10.2009, 20 let po „sametové revoluci“, odehrával Kongres Evropského Kolpingova díla v Bratislavě. Na 220 delegátů katolických svazů z 19 evropských zemí hostila budova starého parlamentu slovenského hlavního města.

Na téma „Svoboda zavazuje zodpovědně utvářet budoucnost“ diskutovali ve workshopech o 20 letech od pádu železné opony, o roli rodiny před a po roce 1989, o tom, jak se změnila sociální situace v Evropě, jakož i o šancích a rizicích globalizace.

Kolpingovo dílo ČR v Bratislavě zastupovali členové Kolpingových rodin ze Žďáru n.S., Prahy 8, Nového Veselí, Dobré Vody a Tři Studní. Kongres odstartovalo páteční slavnostní zahájení v hlavním sále starého parlamentu, které se neslo v duchu vzpomínek na události, které před 20 lety hýbaly celým světem a sice pádem železné opony

ve střední Evropě.

V sobotu se potom účastníci kongresu měli možnost účastnit některého z tzv. tematických center. Kolping Německa měl na starosti centrum s názvem „Svět práce“, Kolping Rumunska centrum „Manželství a rodina“, Kolpingova mládež Evropa „Zodpovědnost za Evropu a svět“ a Kolpingovo dílo ČR poslední centrum na téma „Politika a společenská angažovanost křesťanů“. Do našeho centra jsme si pozvali, dle mého skromného mínění, hosty nejzajímavější, kteří k tomuto tématu měli jistě co říci a navíc byli aktivními aktéry veřejného dění také před listopadem 1989. Moderátorem dopoledního i odpoledního programu v našem centru byl zakládající člen Kolpingu u nás a pozdější velvyslanec ČR při Svatém stolci ve Vatikánu Pavel Jajtner. Dalším významným hostem byl královéhradecký biskup Dominik Duka a posledním z hlavních aktérů byl signatář Charty 77 a exministr vnitra Jan Ruml.

Evropský kongres v Bratislavě

Jak biskup Dominik Duka tak exministr vnitra Jan Ruml hovořili v sobotu o odpovědnosti křesťanů v politice. Otec Duka poukázal na to, že: „Zatím jsme nedokázali přenést katolickou sociální nauku do politického života.“ Důležitý je obecný politický rozhovor o společenských tématech, kterého se však církev málo účastní. Načrtl historickou změnu ve vztahu církve a politiky a vyzval k tomu, aby staré časy tyto dvě úzce spojené oblasti neidealizovaly. Církev ve své angažovanosti v politických otázkách nesmí stavět na politické nostalgii. Dnes musí jít o to, vybudovat pro církev nějakou únosnou roli v pluralistické společnosti.

Křesťané mají jedinečnou možnost zdůrazňovat otázku solidarity v sekulární společnosti. „První krok k sekulární společnosti udělal sám Ježíš vlastní obětí s mottem „Toto jsem učinil za vás“, zdůraznil Duka. Tolerance, láska k bližnímu a respektování ostatních – to je poselství evangelia.

Jan Ruml řekl, že křesťané by si ve svém vztahu k politice počínali stejně jako ateisté. „Jedinou výhodou je, že oni jako křesťané mají víru v Boha a ve vykoupění“, řekl Ruml. Křesťané proto disponují větší schopností dlouhodobého zamýšlení se. „Svoboda není možná bez odpovědnosti a politika není možná bez morálky!“, konstatoval Ruml, který byl signatářem „Charty 77“.

„Ztratili jsme 20 let“, upozornil Ruml na chybějící společnou základnu hodnot v některých reformních státech. Lidem se sice daří materiálně lépe, ale odpovědnost jeden za druhého však stále zůstává během na dlouhou trať. Ruml: „Svoboda je obtížnější než se myslelo. Jejím tajemstvím je připravenost k oběti a k přiznání k morálním postojům, které člověk nemůže jen tak snadno předpokládat“.

V odpoledním bloku se přednášející Pavel Jajtner věnoval přenášení křesťanských hodnot do politického a společenského života a svůj příspěvek nazval „Eroze křesťanských hodnot“. Jeho vystoupení vzbudilo zájem u většiny posluchačů, kteří tak (dle pozdějších ohlasů) odcházeli naplnění náměty na zamyšlení

a zážitkem ze setkání se zajímavými osobnostmi. Večerní program se odehrával opět v plenárním sále Starého parlamentu. Jednalo se o kulturně – společenský program s názvem „Tak co Vy, Evropané?“ a pořadatelé jej označili jako koláž, přesahující hranice států.

Neděle se nesla v duchu slavnostního zakončení kongresu. Nejdříve jsme se zúčastnili slavnostní mše svaté v bratislavské katedrále, kterou sloužil bratislavský arcibiskup Msgr. Stanislav Zvolenský. Úplný závěr obstaral projev Jána Čarnogurského (bývalý disident a ministerský předseda Slovenska) s názvem „Svoboda zavazuje zodpovědně utvářet budoucnost“. Po něm představil Hubert Tintelott „Bratislavské prohlášení Kolpingova díla“ jehož znění uveřejňujeme níže.

Je třeba vyzdvihnout obětavost a snahu všech pořadatelů, především pak centrální sekretářky Kolpingu Slovenska Margity Markové a centrálního duchovního správce P. Pavola Zaťka, na jejichž bedrech ležela největší tíha zodpovědnosti za důstojný průběh takovéto velké akce. Svého úkolu se zhostili výborně a myslím si, že všichni účastníci si domů odnášeli spoustu jedinečných zážitků z tohoto celoevropského setkání.

Za účastníky Michael Kubík

Bratislavské prohlášení KD Evropa

Svoboda zavazuje zodpovědně utvářet budoucnost

Rok 1989 symbolizuje pro Evropu rok hlubokých změn. Přes dlouhých 40 let byla Evropa rozdělena do dvou silných bloků a východní část byla ovládána komunistickým režimem. Napříč kontinentem se táhla takzvaná „železná opona“, kvůli jejímuž překročení lidé z východu riskovali život.

Lidem střední a východní Evropy se v tomto „roce zázraků“ (annus mirabilis) podařilo díky mírové a sametové revoluci změnit politické a společenské struktury v jejich zemích a pro lidi vymoci větší svobodu. Tyto revoluce byly důkazem toho, že socialismus se svým pojetím člověka a společnosti nedokázal splnit očekávání a potřeby lidí. Pojetí člověka, které jednotlivé osoby považovalo pouze za nástroj a část společenského celku, a zcela přehlíželo svobodné rozhodování a osobní a nepřenositelnou odpovědnost jednotlivce za dosažení obecného blaha, nepovažuje lidskou osobu za individuální a sociální bytost. Lidé svým úsilím po větší svobodě, po dodržování lidských práv a po větší sociální spravedlnosti otevřeli před 20-ti lety cestu k politickým změnám, které přemohly „železnou oponu“ a umožnily nové politické sjednocení v Evropě.

Zklamané naděje

Dnes – 20 let po této dalekosáhlé mírové změně – se však ukazuje, že lidem z Evropy se nesplnily všechny naděje, které sametová revoluce vzbudila. Nově získaná svoboda sice poskytla vzrůstající možnosti politického uspořádání, avšak velice rychle se opět prosazovaly individuální zájmy a ukazuje se, že mnoho občanů nechápe nově získanou svobodu jako šanci a závazek k větší spoluzodpovědnosti za obecné blaho, ale pouze jako rozšíření jejich individuálních obchodních možností. Přeměna ekonomiky v mnoha evropských zemích vedla na základě chybějícího bezpečného organizačního rámce v tržním hospodářství k vytvoření nových mocenských struktur a k fatálním následkům pro sociální spravedlnost.

Vyhýbání se celkové společenské zodpovědnosti za ekonomiku vedlo v rámci všeobecné

globalizace k novým formám sociálního vymezení, k nestabilitě, nejistotě a k soustavnému snižování vyváženosti mezi jednotlivými společenskými skupinami.

Jako následek přibývající nejistoty a rostoucí sociální propasti mezi společenskými skupinami, ochabuje podpora a víra v pluralistickou demokracii a populistické a demokraticky nepřátelské politické síly získávají na vlivu. Vzhledem k tomuto vývoji je třeba vzpomenout na zásadní vytyčení cílů v roce 1989 a společně pátrat po cestách, jak a za jakých předpokladů by očekávání, které s sebou revoluce tehdy nesla, mohla být naplněna.

Kolpingovo dílo Evropa již v roce 1996 poukázalo ve svém Salcburském manifestu na několik zásadních předpokladů, které musí být splněny, jestliže má být v Evropě zajištěn politický a společenský systém svobody, lidské důstojnosti, míru a sociální spravedlnosti. Vzhledem k aktuálnímu vývoji jsou aktuální především následující body.

Jistota a demokracie

Historické zkušenosti ukazují, že demokracie je státní a vládní forma, ve které je nejsilněji zajištěna svoboda občanů, osobní důstojnost a individuální lidská práva, a která může nejlépe dosáhnout obecného blaha pro jednotlivé společenské skupiny. Současně však také potvrzuje historickou zkušenost, že demokracie je životaschopná pouze v případě, že bude podporována občany, kteří svá práva na svobodu nechápují pouze jako absolutní svobodu jednotlivce, ale uznávají a vnímají svou sociální odpovědnost ve smyslu křesťanského obrazu člověka. Kolpingovo dílo proto vidí velkou odpovědnost v tom, aby jeho členové neustále pamatovali na obě dimenze křesťanského obrazu člověka, a z toho vyvodili důsledky pro jednání jednotlivce. Dále vyzývá své členy k spoluodpovědnému přemýšlení a jednání ve společnosti a povzbuzuje k aktivní demokratické angažovanosti.

Ve smyslu katolické sociální nauky chápe Kolpingovo dílo Evropa stát jako instituci, ve které je nutné zřízení vhodného regulačního mechanismu, který přivede tržní hospodářskou sílu a dynamiku do rovnováhy s oprávněnými požadavky na sociální spravedlnost. Současná

Bratislavské prohlášení KD Evropa

krize finančního hospodářství a z toho vyplývající krize reálného hospodářství jasně ukazuje, k jakým následkům dojde, jestliže síly trhu nejsou svázány pevným organizačním rámcem. V době globalizace musí vedle národních států převzít svou úlohu i mezinárodní společenství, které spojí proces celosvětového hospodářského a finančního systému do takového organizačního rámce, který je zaměřen na obecné blaho lidstva.

Pokud bude mezi občany zajištěna podpora demokratickému uspořádání, pak musí stát zajistit alespoň v nejmenší míře sociální jistotu. Tomu napomáhají ve velké míře různé občanské iniciativy podporující princip subsidiarity a povzbuzující občany k svépomoci prostřednictvím různých projektů. Dále motivují občany k zodpovědnému převzetí společenských úkolů, zajišťují svobodný prostor občanům a stát může být uchráněn nadměrného zatížení. Samo Kolpingovo dílo Evropa jako je jako občanské sdružení připraveno převzít zodpovědnou společenskou úlohu v oblasti vzdělávání a sociální péče.

Posílení rodin

Pro fungování společnosti má rodina hlavní význam. Je to, jak zdůrazňuje sociální nauka církve, základ každé společnosti. I když se v posledních desetiletích obraz rodiny a rodinné formy v Evropě zřetelně změnil, tak manželství, vzniklé spojením muže a ženy a rozšířené dětmi na rodinu, je stále stabilní rodinnou formou a pro společnost má dalekosáhlé funkce. Rodiny dávají dětem emoční a sociální oporu nutnou pro jejich vývoj a jsou místem pro předávání základních hodnot a místem pro nácvik solidarity. Zajišťují solidaritu mezi generacemi a nesou s sebou také jistotu solidarity v životních fázích jako je stáří a nemoc. Tyto funkce rodiny jsou v dobách institucionálně zaručené solidarity nezpochybnitelné a velkou měrou se také podílejí na vytváření lidských hodnot v obtížných životních situacích. Kolpingovo dílo Evropa vidí svou velkou úlohu v podpoře rodin prostřednictvím osvětové práce, sjednocením rodin do solidární sítě a vstupem do politiky, mimo jiné z důvodu hájení zájmů rodin. Dále se snaží o to, aby lidé měli neustálé povědomí o důležitosti role a úlohy rodiny pro

jednotlivce a pro společnost. Chce, aby jednotlivci byli připraveni plnit své úlohy v rodině, aby byla podpořena soudržnost členů rodiny a aby byla v politice tato role chráněna. Mimořádnou úlohu vidí Kolpingovo dílo také v podpoře samostatně vychovávajících rodičů a sociální podpoře členů z rozvrácených rodin.

Práce a povolání

Díky rostoucí globalizaci uniká z Evropy stále více pracovních míst v oblasti výrobního průmyslu, zbývající pracovní místa jsou často spojována s tak nízkou mzdou, z které nelze financovat živobytí pracujících lidí a jejich rodin a tato mzda musí být zvýšena státními dávkami. Mnohé z tohoto vývoje je zapříčiněno tím, že člověk ve výrobním procesu již nemá náležitou přednost před ostatními výrobními faktory a kapitálový zájem a přemrštěná očekávání výnosů vedou ke zmaření pracovních míst a k neúnosným pracovním podmínkám.

V době globalizace nelze dosáhnout řešení v oblasti práce a zaměstnanosti pouze na kontinentální úrovni. Kolpingovo dílo Evropa proto požaduje celosvětové prosazení základních pracovních norem a větší snahu při prosazení základních principů Mezinárodní organizace práce (ILO) k lidsky důstojné práci. V Evropě podporuje Kolpingovo dílo všechny aktivity v oblasti vzdělávání a samo nabízí možnosti vzdělávání, aby lidem díky vyšší kvalifikaci zajistilo lepší šance na pracovní místo. Současně Kolpingovo dílo podporuje snahu zaměstnanců, aby pomocí sjednocení byly jejich zájmy lépe hájeny a pomáhá lidem na cestě k hospodářské samostatnosti. Od politiky Kolpingovo dílo očekává důslednou podporu nových technologií, které zajistí vysokou zaměstnanost a stejně tak

Bratislavské prohlášení KD Evropa

potřebnou profesní kvalifikaci a zajistí také omezení ekonomice přitěžující byrokracie a omezení regulace pracovního trhu.

Vývoj a celosvětová odpovědnost

Evropa je rozmanitým způsobem spojena s ostatními částmi světa. Mnoho politických a sociálních proudů vycházejících z Evropy nabylo univerzální význam a Evropa jej naplňuje společnými hodnotami, jako např. lidská práva. Mnoho lidí je však bez dostatečných šancí na důstojný život a Evropa je také na základě své vlastní historie zodpovědná za to, aby těmto lidem prokázala solidaritu. Vzrůstající závislost v rámci globalizace potřebuje jako protiváhu vzrůstající mezinárodní solidaritu.

Kolpingovo dílo Evropa se zasazuje o to, aby prostřednictvím zesílených opatření v oblasti vývojové spolupráce spolupracovalo na překonání celosvětově nespravedlivých struktur, a aby lidem dohnáným na okraj společnosti poskytlo nové vývojové možnosti. Toto vyžaduje také vznik spravedlivého světového hospodářského systému, který zlepší šance chudých zemí na připojení k světovému trhu.

Prostřednictvím vhodných opatření musí být zastavena i lidmi způsobená celosvětová změna klimatu, která obzvláště postihuje chudé země, které však nejsou přednostními původci této situace. Je třeba, aby do Evropy natlačeným lidem poskytla Evropa odpovídající azylový systém a starala se o to, aby byly odstraněny základní příčiny migračních pohybů. I Kolpingovo dílo Evropa se zvláštním způsobem věnuje lidem, kteří se do Evropy přistěhovali a pomáhá jim v jejich integraci.

Kolpingovo dílo se v budoucnu bude snažit také o to:

- aby jeho členové byli schopni aktivního a spoluodpovědného demokratického jednání
- aby posílilo rodinu jako základní článek společnosti
- aby prosadilo základní principy důstojné práce
- aby probudilo odpovědnost občanů za celosvětovou sociální spravedlnost a spolupracovalo na efektivní politice proti změnám klimatu.

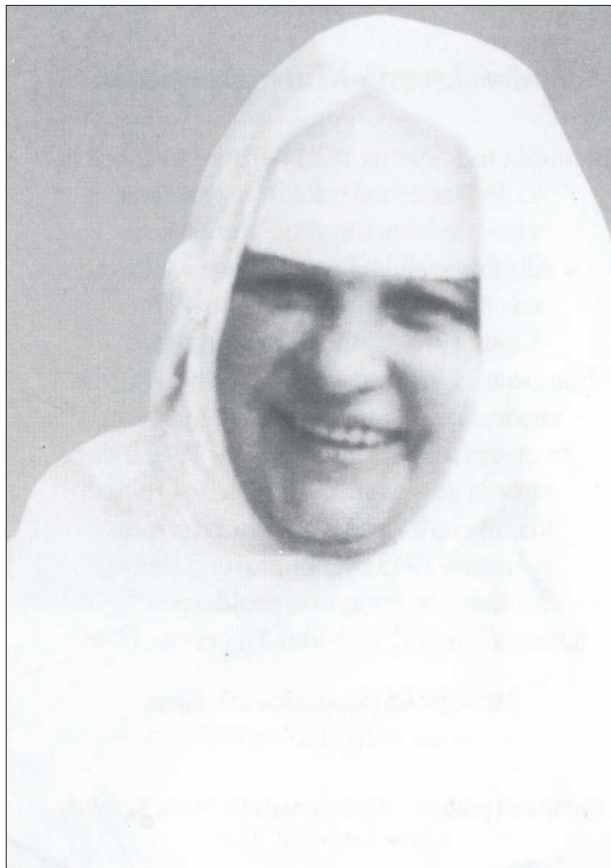

Povídání s P. Pavlem Hovězem

V pátek 24.7. se od 19 hodin uskutečnilo povídání s duchovním správcem Kolpingovy rodiny Brno – Lesná. P. Pavel Hověz byl ve svém úplně prvním kněžském působišti na týdenní dovolené. Je to už 28 let, co zde do Žďáru nastoupil jako kaplan na svoji první štaci jak se říká „danou od Boha“.

Zasedací sál budovy Kolpingova díla ve Žďáře nad Sázavou byl zcela naplněn a téměř 70 posluchačů jistě nelitovalo času stráveného při povídání s tímto otevřeným člověkem. Jedním z témat besedy bylo představení nového Duchovního centra v Brně - Lesné a plánovaná výstavba nového kostela v lokalitě, která má kolem 20 tis. obyvatel a nemá vlastní duchovní stánek. Jako o malých zázracích mluvil otec Pavel o všem, co se děje kolem realizace myšlenek místních farníků.

Součástí povídání bylo i promítnutí krátkého filmu o životě bl. Marie Restituty, která se narodila v Brně - Husovicích a byla před 11 roky blahorečena. Místní farnost ji má jako patronku a snaží se o šíření povědomí o její osobě. Také plánovaný kostel by měl být zasvěcen této poslední české světici. Podpořit stavbu kostela můžete i VY!

Více najdete na <http://www.volny.cz/dcbl/>

15 let Kolpingova domu v Praze 8

18. září jsme oslavili 15. výročí od zahájení provozu Kolpingova domu v Praze – azylového domu pro matky s dětmi.

Dopoledne proběhl seminář věnovaný systému péče a programu Kolpingova domu, kterého se zúčastnilo více než třicet kolegů a kolegyň ze spolupracujících organizací. Odpoledne byl Kolpingův dům otevřen pro všechny přátele, dobrovolníky, členy Kolpingovy rodiny Praha 8 i pro bývalé klientky s dětmi. Hrála nám romská kapela, měli jsme spoustu dobrého jídla a pro děti připravily studentky, které jsou u nás na praxi, nejrůznější soutěže. Oslava byla zakončena bohoslužbou v kostele sv. Petra a Pavla ve Starých Bohnicích. Děkujeme všem, kteří nám pomohli s přípravou pohoštění, Lata Brandis Ladies clubu za vydatný finanční příspěvek, Městské části Praha 8 za zapůjčené prostory pro

seminář a také dvěma dobrovolníkům z České spořitelny za pomoc při dopoledním úklidu a přípravě posezení.

*Za pracovníky Kolpingova domu
Jana Zemanová*

Akce, na kterých byste neměli chybět

Setkání zástupců Kolpingových rodin

Rekreační zařízení Vyhlídka – Českovice u Blanska
6.- 7. 11. 2009

Podzimní setkání bývá příležitostí k tomu poznat nové přátele působící v Kolpingových rodinách, načerpat nové impulzy a nápady, nebo se podělit o zkušenosti z práce ve své Kolpingově rodině.

Vzpomínka na našeho zakladatele blahoslaveného Adolpha Kolpinga

4.12.2009

V tento den si připomínáme úmrtí bl. Adolpha Kolpinga, který se narodil 8.12.1813 v Kerpenu a zemřel 4.12.1865 v Kolíně nad Rýnem. Je vhodné vzpomenout jeho památku při společných modlitbách, nebo mších svatých.

Živý Betlém 2009

Žďár nad Sázavou, 15.12.2009

Tradiční vánoční akce pořádaná Kolpingovou rodinou Žďár nad Sázavou, Biskupským gymnáziem a Střední školou gastronomickou, která se bude konat v úterý 15.12. od 16.00 hodin na žďárském náměstí Republiky. K vidění budou kromě nadšených hereckých výkonů převážně dětských herců také například živá zvířátka, která k našemu živému Betlému již neodmyslitelně patří. Všichni malí i velcí diváci jsou srdečně zváni.

Společenský ples Kolpingova díla ČR, Biskupského gymnázia a SŠG Adolpha Kolpinga

Žďár nad Sázavou, 15.1.2010

V pátek 15. ledna 2010 se ve žďárském kulturním domě uskuteční společenský ples, který je současně stužkovacím plesem maturantů obou škol. Na tuto tradiční ošatku skvělé show, výborné muziky a vybraných kulinářských specialit z dílny SŠG Vás všechny srdečně zveme

Zájemci se mohou hlásit (informovat) prostřednictvím e-mailu na adresu kolping@kolping.cz nebo telefonicky v sekretariátu KD ČR (Michael Kubík) - 566 585 010
Skype: michael.kolping.cz

